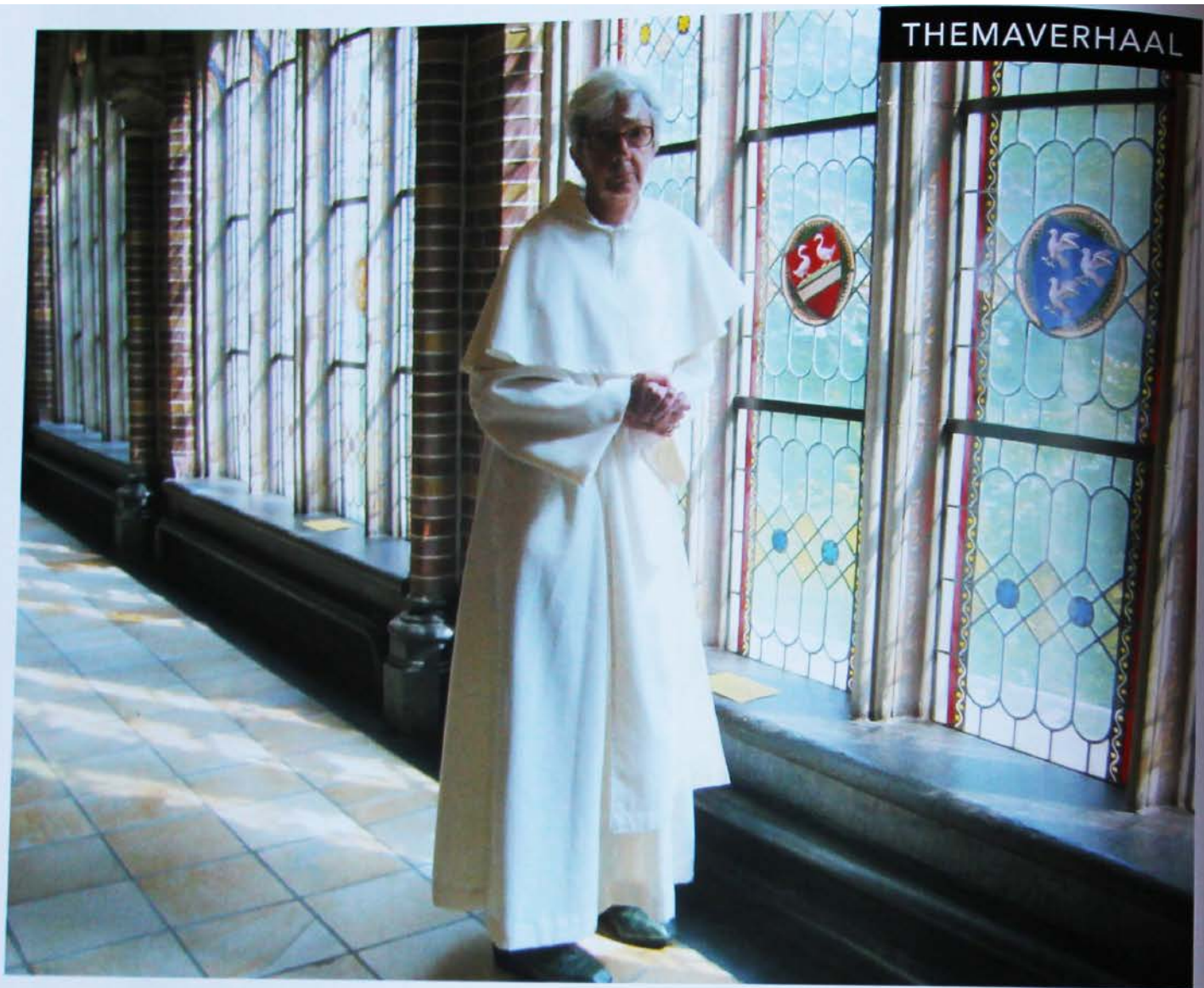

De Oversteek

AUGUSTUS 2016

Zeg eerst JA!

Holkje van der Veer is dominicanes en staat de afgelopen tijd behoorlijk in de (media) belangstelling door twee boeken die zij geschreven heeft over haar keus om in te treden in de Dominicaanse gemeenschap: 'Verlangen als antwoord' uit 2013 en 'Veerkracht' uit 2016. In haar eerste boek beschrijft zij haar (levens)keuze terwijl haar tweede boek meer ingaat op haar 'spirituele leven met een bijzonder lichaam', zoals zij dat noemt. Holkje heeft het syndroom van Marfan.

Opgegroeid in een Doopsgezind milieu ontmoette zij tijdens haar stage in Zwolle een student die in het klooster op een zolderetage woonde en haar uitnodigde eens te komen. Hij gaf haar een rondleiding in het klooster. Er ging een wereld voor haar open. Een wereld die haar het gevoel gaf thuis te komen en waar ze niet meer zonder zou willen... Want het religieuze leven heeft alles te maken met de liefde, liefde voor God en voor mensen. Dat is de bron van het leven. Als je professie doet, dan is dat een definitieve keus. En dat is avontuur, zegt Holkje, want de gemeenschap is behoorlijk vergrijsd. Toch heeft Holkje die keus uiteindelijk ook gemaakt. Juist doordat zij zich zo op haar plek voelde en zich betrokken voelde bij de gemeenschap, de mensen en de spirituele traditie. Ze woonde er al, ze deed al cursuswerk, voelde zich thuis... neem dan ook de laatste stap en treed in.

Roeping begint met luisteren, soms naar een zacht gefluister in je achterhoofd. Het is een zoeken, meestal weet je wel wat je niet wilt maar nog niet precies wat dan wel. Uiteindelijk heeft Holkje gekozen om bij de gemeenschap te horen, te leven uit Gods hand. Maar wat is dan religieus leven? Best een lastige vraag....Holkje draait de vraag om en zegt: 'hoeveel verschillen in huwelijken zijn er?' Er zijn verschillende religieuze ordes; de Benedictijnen met motto 'Ora et Labora', bid en werk. Met de "stabilitas loci", het blijven op een plek(plaatsgebonden). De Franciscanen hebben een spiritualiteit van soberheid. Hebben het verlenen hulp aan armen en behoeftigen hoog in het vaandel staan. De dominicanen zijn 'predikheren'. Zoeken naar waarheid in de theologie, het ik en de samenleving. Vanuit hun eigen ervaring en kennis te verbindingen te leggen tussen die drie. Dat sprak haar aan... beantwoordde aan het verlangen dat zij voelde. Haar belangstelling voor het kloosterleven ontmoette destijds ook wel wat weerstand. De zusters dominicanessen, van wie de

gemiddelde leeftijd inmiddels aardig was gestegen, vroegen zich af of het verantwoord was nieuwelingen toe te laten. Of haar keus de juiste was. Ook haar ouders waarschuwden haar tegen de kerk. Ook waren zij bang dat haar individualiteit en zelfstandigheid deuken zouden oplopen. Het meest frappante waren de kreten van ongelof: 'Jij in het klooster? Wat ga je dan doen als je van je geloof gevallen bent?' Van der Veer grinnikt. "Ik geloof niet dat die tijd nog komt."

Wat wil je, vanuit jouw inspiratie en ervaring meegeven aan de parochianen? Holkje denkt even na en zegt dan: "Zeg eerst 'ja', voordat je 'nee' zegt.' Weet je, een parochie maken we samen, we zijn samen een gemeenschap van mensen. We hebben iedereen nodig die daaraan kan bijdragen: de koffieverzorgers, de collectanten, de acolieten.. er zijn veel mensen nodig. Je hoort tegenwoordig zo vaak van mensen dat ze geen tijd hebben. Dat ze nog zoveel andere dingen hebben die belangrijk zijn. Maar iedere relatie vraagt om een keuze en tijd om daarin te investeren! Ook de relatie met God en met de kerk/ geloofsgemeenschap. Ik geloof niet dat mensen 'alleen' kunnen geloven. Je hebt een gemeenschap nodig, je hebt andere mensen nodig om te geloven. De winkel van AH staat toch ook niet op zichzelf? Als de schappen leeg zijn heb je anderen nodig om die weer aan te vullen. Zo is het ook met ons geloven. Een mens staat niet allen, is niet maakbaar. Maar wij zijn afhankelijk van elkaar, we zijn elkaar gegeven om te leven. Onze kerken zijn mede daarom kostbare plekken die we moeten koesteren. Maar de RK volkskerk zoals die was, die is voorbij. Het is moeilijk om afscheid te nemen van bijvoorbeeld kerkgebouwen, maar we moeten verder. Dat is 'veerkracht'. Blijven bouwen aan geloofsgemeenschap naar de toekomst toe. Zoals met jongeren of met leeftijdsgroepen bij elkaar. Ze is trots op wat ze in Zwolle allemaal heeft

mogen doen in het dominicanenklooster O.a. het meehelpen opbouwen van een jongerencentrum, het Spotterproject (een Europees jongerenproject, een vormingsjaar voor jongeren). "En blijf zingen!" Net als in de teksten van de psalmen, zoals bijvoorbeeld in het lied van Boney M, 'By the rivers of Babylon'. Zoek mensen om je heen met wie je jouw geloof kan delen. Zoek een kerk, een gemeenschap die bij jou past. Door wie je geïnspireerd en gevoed blijft en wordt. Veel mensen zijn onbekend met het religieuze leven. Er zou meer aandacht voor moeten zijn. Met name ook voor het vrouwelijk religieuze leven. Dat is in onze kerk en samenleving vaak nog meer onderbelicht. Dat is ook de reden van mijn boeken. Ik wil laten zien dat het bestaat. Ik wil de vraag stellen: 'is het ook iets voor jou? Wie je ook bent, wat voor lichaam jou ook geschonken is, en wat je ook doet'.